

מ"ת 19-61500/02 - מדינת ישראל נגד ט.ר.

בית המשפט המחויז בירושלים

מ"ת 19-61500-02 מדינת ישראל נ' ט.ג.(עוצר)

בפני כבוד השופט אביגדור דורות
ה המבקש: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד מורייה בינה
נגד
המשיב: ט.ר (עוצר)
ע"י ב"כ עו"ד סימון חדד

החלטה

1. לפני בקשה למעצרו של ט.ר (להלן: "המשיב" או "ט") עד תום ההליכים, אשר הוגשה בד בבד עם הגשת כתב אישום נגד המשיב.

2. כתב האישום מיחס למשיב ביצוע עבירות של חבלה בכונה מחמייה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977. בהתאם לעובדות כתב האישום, ביום 19.12.2019, בשעת צהרים, התגלו וויכוח בין המשיב לבין נידאל רג'יב (להלן: "nidal"), בשל אבן גודלה אשר חסמה את החניה, בקרבת חנותו שלnidal. לאחר שהחל הויכוח בין השניים, סתר nidal למשיב לפניו ובין השנים החלו דחיפות ומכות הדדיות. אל הקטטה הימני א', בנו שלnidal, קטין וליד שנת 2005 (להלן: "א"). במהלך הקטטה היפלו nidal וא' את המשיב לקרקע. בהמשך, נכנס nidal לחנות המשיב, ואז נכנס המשיב בריצה לחנותו. בתוך החנות, התאחדה בין השניים הקטטה, אך מהלכה אינו ידוע במדוקן המשיב. בשלב זה, רץ א' לבתו והביא עמו שני מקלות, שב לחנות והימני נידאל לקטטה. במהלך הקטטה בחנות, בדרכם למאשימה. בשלב זה, רץ א' לבתו והביא עמו שני מקלות, שב לחנות והימני נידאל לקטטה. במהלך הקטטה בחנות, המשיב ניסה במדוקן למאשימה, נידאל פצע דקירה עמוק בבטנו. כאשר ניסה המשיב לדקור אתnidal בשנית, הוא פגע בידו של א'. כתוצאה מהדקירה, נגרם לנידאל פצע דקירה עמוק בבטנו אשר פגע אף בלבו. הוא אושפז במשך 9 ימים, נותר בהרדמה מלאה לצורך סטיימת החורים בקיבה. ביחס לא', כתוצאה מעשי המשיב, נגרם לו חתק לרווח בכל שורש כף ידו אשר אף חתק קצה גיד. החתק נתפר וא' אושפז.

3. במקביל להגשת כתב האישום, הגישה המבקשת בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים. בבקשת טענה המבקשת כי יש בידה ראיותلقואורה להוכיח את אשמת המשיב במיחס לו בכתב האישום. המבקשת טענה כי נגד המשיב קמה עילת מעצר בהתאם לסעיף 21(א)(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכוויות אכיפה מעצרים) התשנ"ו - 1996 (להלן: "חוק המעצרים") שענינו מסוכנות. כמו כן, טענה המבקשת כי כנגד המשיב קמה חזקת מסוכנות לפי סעיף 21(א)(ג)(4) לאותו חוק. המבקשת טענה עוד כי בנסיבות העניין, לעת הזו, אין חלופת מעצר שהיא בכוחה להשיג את מטרת המעצר.

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - loi © verdicts.co.il

4. בדיעו שהתקיים בפני, טענה המבקרת כי רוב העובדות שבכתב האישום אינן שניות בחלוקת. בין משפטה המשיב למשפטו של נידאל התגלו סכוך במועד שאין ידוע למבקרת. ביום 12.2.2019 התפתחה בין המשיב, מצד אחד ובין נידאל ובנו א' מצד שני, קטטה מחוץ לחנות של המשיב. מי שהחילה את הקטטה הוא נידאל. החלק בקטטה שהתרחש מחוץ לחנות מצולם על ידי מצלמות אבטחה שמחוץ לחנות, חוץ מקטע אחד שבו המעורבים יוצאים מטווח הצלום של המצלמה. לאחר מכן ניתן לראות את נידאל נכנס לחנות של המשיב ואז המשיב נכנס אחריו ולאחר מכן גם א' ה策טרף אליו כשהוא אוחז בשתי אלות. על פי העדויות, טענת המבקרת, הקטטה המשיכה בתוך החנות, בזמן שלפי כל העדויות היו בחנות שלושת האנשים האמורים בלבד. בשלב הבא, המצלמה תיעדה את נידאל וא' יוצאים מהחנות, כאשר א' אוחז בידו ונידאל אוחז בבטנו. בהמשך, נידאל וא' עלו על רכב ולדבריהם נסעו שם לבית חולים.

5. המבקרת טוענת כי נידאל אינו מעוניין לשתף פעולה עם החוקרים, אולם קיימות עדויות אחרות המסבירות את המשיב בנסיבות המוחסם לו. המבקרת מפנה לעדות של א' אשר טען כי המשיב ذكر את נידאל תחילתה בסיכון קטנה, לאחר מכן, המשיב ذكر את נידאל באמצעות סיכון מטבח גדול ולאחר מכן פגע בא' בידו. כמו כן, מפנה המבקרת לעדות של חרבי רגב, אביו של נידאל, אשר מסר כי לאחר האירוע הוא הגיע למקום וראה את נידאל ואת א', ולאחר ששאל את נידאל מה קרה, השיב נידאל שהמשיב ذكر אותו. אמרה זו נמסרה כזיהה לאחר אירוע הדקירה וכן, אמרה זו היא עדות קבילה בהתאם לסעיף 9 לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א - 1971. המבקרת טוענת עוד כי קיימים צילומי אבטחה המראים שהמשיב נכנס לחנות לאחר שהוא שלף חפץ מכיסו שנראה כמו סיכון. המבקרת טוענת כי המשיב החזיק בחפץ שהיה בידו כפי שמחזיקים בסיכון ורצ לטור החנות. לטענת המבקרת, עולה מחומר הראיות כי נגרמו פציעות קשות הן לנידאל והן לא' וכי בענין זה איןחלוקת.

6. המבקרת טוענת כיאמין עסוקין בקטטה שבה כל המעורבים לקחו חלק, אולם המשיב בחר להסלים את האלים ולבנות שימוש בסיכון, במקום לפנות לרשותו אכיפת החוק.

7. ביחס לחוסר שיתוף הפעולה מצד נידאל, טוענת המבקרת כי התנהגות זו תואמת לתופעה רחבה לפיה, כאשר מתרכשת אלימות, במיוחד מדבר באלים בין קרובוי משפחה, המעורבים באותה אלימות משנים גרסאות ואף חוזרים מדבריהם לאחר שרשויות אכיפת החוק נכנסות לתמונה. לכן, יש לחסור שיתוף הפעולה של נידאל משקל נמוך.

8. המבקרת טוענת כי יוגשו בהמשך כתבי אישום נוספים כנגדם מעורבים נוספים באירוע, בכפוף לזכותם של החשודים הנוספים לשימוש.

9. המבקרת טוענת כי במידה והתגלו סטיות בעדויות של א', הן נבעו מכך שמדובר בקטין בן 14 שנים וחודש בלבד.

10. נכון האמור, טוענת המבקרת כי הראיות הקיימות מגבשות ברמה הלאורית מעורבות של המשיב בעבירות המוחסנת לו.

11. המשיב טוען כי התיאור הקיים בכתב האישום בדבר הסכסוך בין משפחתו של נידאל אינו נכון. נטען כי נידאל הוא אדם שהטיל אימה על כל השכונה ועל כל קרוביו המשפחה של המשיב. נטען כי נידאל תקף אנשים במשפחה והוגשו נגדו שלוש תלונות רצופות. המשיב הציג סרטון המתעד חלק מן הקטטה בתוך החנות ובו נצפה המשיב אוחז בחפץ שחור, לבגיו נטען כי מדובר בטלפון נייד ולא בסכין. המשיב טוען כי הקביעה בסעיף 2 לכתב האישום לפיה נידאל סטר למשיב אינה תואמת לדוח הצעיפיה של רס"ר תהילה מלמד אשר תיארה כי נידאל תקף את המשיב תחילה באגרוף. בנוסף, טוען המשיב, כי התיאור בכתב האישום כי א' ה策רף לעזרת אביו אינו נכון. א' תקף את המשיב בעינויות וסתירות והפיilo לקרקע. בנוסף, טוען המשיב כי בוגיוד למושא כתב האישום, הוא לא רץ לחנות בעקבות נידאל. הריצה המתועדת באותו סרטון היא של א'. בהקשר זה טוען המשיב כי המבוקשת מנסה להקטין את חלקם של נידאל וא' באירוע מאוחר וחומר הראיות נגדו חלש.

12. ביחס לאמירה של נידאל לאביו חרבי רגב' שט' ذكر אותו, טוען המשיב כי מדובר בעדות מפי השמועה, ובנוספ', מדובר בעדות של עד שפועל במהלך האירוע בניגוד לחוק, דבר העולה גם מתוך חקירותו. ביחס לנידאל, טוען המשיב כי הוא מסר עדות אחת ויחידה וכל הבקשות של המשטרה לחקור אותו בשנית נענו בשלילה.

13. המשיב טוען כי א', אשר מסר שלוש הודעות שונות, מסר שלוש גרסאות שונות. בעדות הראשונה מיום 11.2.2019 מתאר א' כי המשיב הלך להביא סכין ואז המשיב ذкар את נידאל. בגרסה זו א' לא מתאר את הכניסה לחנות. בנוסף, כאשר הוא נשאל אם קיימות מצלמות במקום, הוא מסר (בשורות 25-26 לעדותם) שלקחו אותם וכך תוהה המשיב כיצד ידע א' להניח שהמצלמות לא קיימות. אמירה זו של א', טוען המשיב, מחזקת את הסברה כי משפטת המתлонנים, אשר עשתה שימושים גדולים להיכנס לתוך החנות, לקחת את מכשיר הדיב'iar, שבתוכו נשמרו צילומים של האירוע, מתוך החנות. המשיב טוען כי א' מסר בעדותו מיום 18.2.2019 גרסה חדשה לפיה הוא חזר לחנות של המשיב ושם המשיב ذкар אותו בסכין יותר גדולה. האירוע הזה לא מתואר בעדות הראשונה. ביחס לעדות של א' מיום 20.2.2019 מפנה המשיב לשורות 13-17 שם מסר א' כי המשיב ذкар את נידאל בצוואר. בעניין זה טוען המשיב כי נידאל לא נזכר בצוואר.

14. ביחס לעדות של נידאל, טוען המשיב כי מדובר בעדות לאאמין ששיקר בעדותו ואשר לא מסר עובדות אשר היו מסובכות אותו. נידאל מסר בעדותו שאינו זכר את החלק שאירע בתוך החנות ולא זכר מי ذкар אותו.

15. המשיב טוען כי בחנות לא היו סימני דם שיכלו להעיד על דקירות שבוצעו בתוך החנות, וכן טוען המשיב כי לא נתפסה סכין. בנוסף, טוען המשיב כי אין שום הוכחה שהסכין שבאמצעותה בוצעו הדקירות לא הובאה לאירוע על ידי א'.

16. המשיב העלה תרשים חלופי שיכול היה לגרום לחבלות של נידאל ושל א'. המשיב טוען כי יתכן שא' ניסה לדקוך את המשיב אך בטעות ذкар את אביו.

17. עוד טוען המשיב כי מצלמות האבטחה שבחנותו של נידאל לא נבדקו, וכי משטרת ישראל לא פעלת לפענה את התקן באמצעות איסוף ראיות מתוך החנות של המשיב.

18. המשיב טוען כי התשתית הראיתית בתיק מקימה פוטנציאלי זיכוי גבוה, שכן חומר הראות מעלה ספקות, תהיות וסתירות.

19. ביחס לעילת המסוכנות, טוען המשיב כי הוא נפל קורבן לפרובוקציה של נידאל, שהמתין שהוא יזע את האבן ואז תוקף אותו. טוען כי המשיב הותקף בידי שני אנשים אשר הפלו אותו וגם זאת המשיכו לתקוף אותו, ואז אחד מהם נכנס לחנות של המשיב והשני הביא אלות. מרגע שנידאל נכנס לחנות, הגן המשיב על עסקו ועל חייו. הסרטון הקיים בתיק יכול להקים כתוב אישום נגד נידאל, א' וחABIibi, אביו של נידאל, אך המבוקשת בחירה להעמיד את המשיב לדין. המשיב טוען שהוא אינו מסוכן, אין טענה שהוא תקף עובי אורח תמים וכל שהוא עשה נבע מהגנה עצמית. המשיב טוען שהוא נעדר עבר פלילי.

20. לטענת המשיב לא מתקימת בעניינוUILת מעוצר של מסוכנות ואם היא קיימת היא ברף התחתון.

21. המשיב הציע חלופת מעוצר בדמות מעוצר בבית אביו בשוב מרוחק ליד היישוב אפרת, המרוחק 25 ק"מ ממוקם ביצוע העבירה המיוחסת. המשיב טוען כי אין מקום להמתין לשחררו עד לקבלת תסוקיר מעוצר, ונitin לשחררו אף עכשו.

דין והכרעה

22. המבחן לקיום של ראיות לכואורה הוא האם מצוי בחומר החקירה פוטנציאלי ראוי להוכחת אשמת הנאשם בסוף ההליך (בש"פ 4830/18 מחפוד' דרבאס נ' מדינת ישראל (30.07.2018) פיסקה 13; בש"פ 4458/18 **משיב נ' מדינת ישראל** (24.6.2018) פסקה 16; בש"פ 562/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (4.3.2018) פסקה 18); בש"פ 5087/95 **זאהה נ' מדינת ישראל**, פ"ד (2) 133, 144-148 (1996)). ובאשר לכוחו של פוטנציאלי ראוי זה נקבע כי כאשר יש בכוחו של חומר הראיות הגולמי המצוי בידי ה壯יבע על סיכוי סביר להרשותה, כי אז יקבע כי קיימות ראיות לכואורה להוכחת האשמה (בש"פ 8477/12 **גיא פינиш נ' מדינת ישראל** (29.11.2012) פיסקה 7).

23. כאשר מפעילים מבון זה בעניינו של המשיב מגעים למסקנה כי מתקיים בחומר החקירה פוטנציאלי ראוי שיש בו כדי להביא להרשעת המשיב בסוף ההליך.

24. בטרם ATIICHס לגופו של עניין, עיר כי אمنם כתוב האישום נוקב בתאריך 12.2.2019 כתאריך ביצוע העבירות, אך מחומר החקירה עולה כי העבירות בוצעו לכואורה ביום 11.2.2019. כך עולה למשל מהודעה של א' מיום זה ומחומר רפואי שהוגש בתיק.

25. מצפיה בסרטון שבתיק החקירה, רואים כיצד נידאל, א' והמשיב התקוטטו אחד עם השני מול החנות של המשיב. לאחר מכן, המעורבים יוצאים מאזור הצלום של מצלמת האבטחה, אך בהמשך רואים כיצד נידאל נכנס לחנות של המשיב והמשיב נכנס בעקבותיו לחנות וא' הולך, חוזר עם שתי אלות וגם הוא נכנס לחנות. אכן נראה כי בטרם נכנס

המשיב לחנות הוא אוחז בידו חפץ הנחזה להיות סכין. טענת ב"כ המשיב כי בסרטון הנוסף אותו הציג, נצפה המשיב בתוך החנות אוחז בידו חפץ שחור, לגביו נתען כי מדובר בטלפון נייד, אינה מחלישה את טענת המבוקשת, כי החפץ בו נצפה המשיב אוחז ממש לפני כניסה לחנותו, הינו סכין.

26. מצפיה בסרטון שבתיק החקירה רואים שזמן לא ארוך אחרי שנידאל וא' נכנסו לחנות, שניהם יצאו ממנה, ולאחר מכן א' פותח בריצה לכיוון החנות של דודו פאדי ומחזק בידו בצורה שיכולה להציבע על פצעה ביד, ונידאל יוצא מאומה חנות ומניח את ידו על בטנו, באופן שיכול להציבע על פצעה בבטן.

27. ביחס לאיור הדקירה שairyע בתוך החנות ניתן למצוא בחומר החקירה עדות של א' מיום 18.2.2019 שבה תיאור האירוע (עדות מיום 18.2.2019, עמ' 2, ש' 20-22):

"..."

שאלת: תמשיך, מה קרה אחרי זה?

תשובה: חזרתי לחנות שנקראת "א" נכנסתי לשם ואז ט' ذكر את אבא שלי בסכין יותר גדולה ואז אני רציתי לחת לוי מכח עם המקל אך הוא ذكر אותו ביד אני רציתי ממש ואז חזרתי לחנות שלי."

28. גם בעדות של א' מיום 20.2.2019 קיים תיאור של איור הדקירה של שני המתלוננים:

"תשובה: בהתחלה אני הייתה ליד החנות של דוד שלי פאדי, ראיתי את אבא שלי רב עם ט' מחוץ לחנות של דוד שלי פאדי, רציתי אליהם ראיתי את ט' מחזק משהו ביד בבע צהוב וחוטף את אבא שלי בצוואר, אחר כך אני חזרתי לחנות של דוד שלי פאדי, הוצאה מתחם החנות 2 מקלות, הבאתה אחת לאבא שלי ואחת השארתי לי, אבא שלי נכנס לתוך החנות של א' כדי לשבור לו כמה דברים בחנות כי הוא היה עצבני, אני הלכתי אחריהם וראיתי את ט' מוציא סכין יותר גדולה ודוקר את אבא שלי ואז גם הוא עשה לי את הדקירה ביד ... " (הודעה של א' מיום 20.2.2019, עמ' 2, ש' 22 - 26).

29. מדובר קבלה רפואי שנערך במרכז רפואי שערי צדק ביום 11.2.2019 עולה כי נידאל סבל מפתח דקירה בבטן שמאלית עליונה, קו צלע 11 שמאלית, חור בעקומה הגדולה בדופן קדמית בקוטר של כשני ס"מ וחור בדופן אחורי של אנטרום הקיבה בקוטר של סנטימטר אחד.

30. ביחס לפצעה של א', עולה כי בבדיקה במרכז הרפואי שערי צדק מיום 11.2.2019 אובדן כי הוא סבל מחתך נרחב לכל רוחב שורש יד ימין.

31. לטעמי, יש בשילובם של עדויות אלה כדי להביא למסקנה כי יש בחומר החקירה המציג בתיק פוטנציאלי להרשעת המשיב בסוף ההליך.

32. טען המשיב כי המהימנות של א' מוטלת בספק, בשל שקרים בעדותו ובשל סתיות מהותיות בגרסאות שמסר. אין בדי לקבל טענה זו. בית המשפט אינו נדרש בשלב המעצר לשאלות של מהימנות עדים או למשקלן של העדויות, אלא אם כן מדובר בפирוכות מהותיות וגולויות לעין (בש"פ 8031/08 **דוד איתח נ' מדינת ישראל** (15.10.2008) פיסקה 7; בש"פ 7953/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** (04.12.2013) פיסקה 6). בנוסף, בדיון בראיות בשלב המעצר אינם כול התיחסות מדויקת להערכת מהימנות עדים, אף כאשר מתגלים הבדלים בגרסאות שמסר אותו עד, הכל בכפוף לכך שמדובר הראיות הוא בעל פוטנציאל הרשעתי בסופו ההליך (בש"פ 5867/15 **בלל חמארה נ' מדינת ישראל** (24.09.2015) פיסקה 30); בש"פ 18/18 **יהושע שוקי רבי נ' מדינת ישראל** (15.2.18); בש"פ 1899/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (7.3.18). בשלב הלאורי, אין די בהצבעה על סתיות בדברי העדים, אלא יש להראות כי הסתיות בלויות על פניהם וכי הן מתקעות את הגרסה באופן שלא ניתן להאמן ויצגה כמושלת יסוד (בש"פ 385/11 **צין נ' מדינת ישראל** (20.1.11); בש"פ 352/11 **ארז איאסי בר נ' מדינת ישראל** (25.1.11) פסקה 9).

בנוסף לאמור, אין לשוכח שא' הוא קטן שלא מזמן מלאו לו 14 שנים. העדות הראשונה שלו ניתנה אך כמה שעות לאחר האירוע, לאחר שהיא מעורב בקטטה אלימה ונפצע בצורה קשה בידו ולאחר שזכה באבוי נפגע באותו אירוע. לפיכך, אין לייחס לדברים שלא נזכרו בעדותו ממשום קרסום של ממש בפוטנציאל הראייתי הגלום בראיות בשלב הלאורי. ביחס לטענה של המשיב לפיה אין בחומר חקירה ראיות שיכולה לאושש את הגרסה של א' לפיה המשיב ذكر את נידאל בצוואר, הרי שגם טענה זו אין בדי לקבל. בצילומים של נידאל מבית החולים ניתן להבחין לכוארה כי הוא סובל מפצע דקירה קטן בגבו מתחת לעורפו. לפיכך, אין בדי לקבלו בשלב זה כי עדות זו היא בבחינת עדות שקר.

34. ביחס לחוסר שי透פ הפעולה של נידאל בחקירה, אכן מדובר בעניין ש策יך להיבחן בעת ניהול התקיק, אך אין בעובדה זו כדי לשלול את כוחן של יתר הראיות בתיק המבוססות את החשודות נגד המשיב.

35. נכון האמור, נקבע כי חומר החקירה בתיק כולל ראיות לכוארה המבוססות סיכוי סביר להרשעת המשיב.

36. משכך נקבע, יש לבצע לבחינות קיומה של עילית מעצר בענייננו של המשיב. צודקת המבוקשת בטענה כי העבירה של המשיב מקימה עילית מסוכנות סטטוטורית בהתאם לסעיף 21(א)(1)(ג)(4) לחוק המעצרים. מעבר לכך, מסוכנותו של המשיב עולה מתחם הראיות הקיימות בחומר החקירה. המשיבלקח בקטטה אלימה ופועל באלימות כלפי המתלונים, ובמה שאר, המשיב פצע באמצעות סכין שני אנשים בצורה חריפה ביותר. נכון האמור, נקבע כי מתקיימת בעניינו של המשיב גם עילית מעצר.

37. על אף זאת, בית המשפט לא יצווה על מעצרו של אדם אלא אם כן לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור בערובה ותנאי שחרור שפגעוותם בחירותו של הנאשם, פחותה. לטענת המשיב אין הצדקה בנסיבות זה להמתין לקבלת תסקير וכי יש להורות על שחרורו לחופה מבלי להמתין לקבלת תסקיר. בהקשר זה הפנה ב"כ המשיב למספר החלטות שעסקו בעבירות דומות ובן נקבע כי יש מקום לבחון חלופה שפגעה בחירותו של הנאשם פחותה, בדומה למעצר בית מלא בפיקוח, עודanim קבלת תסקיר. באותו מקרים השתמכו בתיק המשפט על הכלל, לפיו ככל שיעוצמת הראיות קטינה יותר ובחינת חומר החקירה, אפילו בשלב הלאורי, מעוררת ספקות וסתירות, כך תנגדל הנכונות לשחרר לחלהות מעצר. אין זה המקירה שלפני.

נפקק, כי בהעדר נסיבות מיוחדות, דיןו של העosa שימוש בסכין כדי לפגוע באחיה, הוא מעצר עד תום ההליכים (בש"פ 876/08 **נסים אבו אדואן נ' מדינת ישראל** 5.2.08). למקרים בהם הורה בית המשפט על קבלת تس Kirby, באישומים של דקירה בסכין, ראו בש"פ 1008/11 **אטיאס נ' מדינת ישראל** (21.2.11); ובש"פ 7351/16 **מדינת ישראל נ' אבו חממד** (29.9.16). במקרה האחרון, הורה בית משפט זה על קבלת تس Kirby, אף שנמצא כי קיימת "חולשה ראייתית מסוימת" אליה התייחס בית המשפט העליון כאל חולשה ראייתית שאינה בחלוקת (פסקה 9).

38. לאור כל האמור נקבע כי על שירות המבחן להגיש עד ליום 25.3.19 תס Kirby מעצר בעניינו של המשיב, אשר יבחן את שאלת המסוכנות, חלופה מוצעת בריחוק גאוגרפי ממוקם ביצוע הפעולות המוחוסות למשיב ואת מידת התאמת המפקחים המוצעים לתפקיד. כמו כן, יבחן שירות המבחן את האפשרות של מעצר בפיקוח אלקטרוני.

39. נקבע לדין ליום 27.3.19 בשעה 11:00. המשיב יבוא לדין באמצעות שב"ס. לדין יוזמן מתרגם לשפה הערבית.

ניתנה היום, כ"ח אדר א' תשע"ט, 05 מרץ 2019, בהעדר
הצדדים.